

[Indenrigsministeren]

Laustsen, men det har ind imellem den karakter.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 121

7) Til miljøministeren af:

Preben Steen Nielsen (S):

»Hvornår agter ministeren at stille forslag om ændring af kommuneplanlovens § 16, stk. 3, således at nedrivning af i øvrigt uanvendelige bygninger kan foretages, før en lokalplan er endeligt vedtaget?«

Skriftlig begrundelse

Den seneste tids begivenheder på Nørrebro har med al tydelighed vist, at der som følge af kommuneplanloven skabes uheldige bivirkninger. Når almennyttige boligselskaber eksempelvis erhverver konkursramte bagerier og nedlagte gummivarefabrikker og der ikke af offentlig myndighed eller af bevaringsmæssige, arkitektoniske grunde er fremsat noget ønske om bygningernes bevarelse, bør nedrivning af bygningerne kunne tillades.

Der sker herved ingen ændringer af arealets status.

Miljøministeren (Erik Holst):

Hr. Preben Steen Nielsen spørger mig, om jeg agter at stille forslag om ændring af kommuneplanlovens § 16, stk. 3, vedrørende nedrivning, og man vil gerne høre mine kommentarer til dette spørgsmål om nedrivning.

Dertil vil jeg sige, at der er henvist til kommuneplanlovens § 16, stk. 3, og det er jo den, der bestemmer, at der skal ske tilvebringelse af en lokalplan, før der gennemføres »større udstykninger eller større bygge- og anlægsarbejder, herunder nedrivninger af bebyggelse«.

Ifølge bemærkningerne til lovforslaget blev ordet »nedrivninger« udtrykkeligt nævnt for at tydeliggøre, at nedrivning af bebyggelse var omfattet af udtrykket »anlægsarbejder«.

Spørgsmålet om lokalplanpligt i anledning af en nedrivning af bebyggelse må bedømmes på samme måde, som når der er tale om vurdering af et andet anlægsarbejde, og jeg

mener, det må være et rimeligt krav, at man ikke nedriver anvendelige bygninger i tilfælde, hvor der endnu ikke i planlægningen er taget endelig stilling til, om den hidtidige anvendelse af området skal ændres.

I nedrivningssagerne er der den særlige komplikation, at et krav om bibeholdelse af en bebyggelse, som ejeren ønsker at nedrive, nødvendigvis rejser spørgsmålet om, hvem der skal betale udgifterne til en bevaring.

Planstyrelsen har over for mig oplyst, at den kun har modtaget ganske få klager over kommunalbestyrelsens afgørelse af, hvorvidt der var lokalplanpligt i anledning af nedrivning, og det ser således ud til, at administrationen af bestemmelsen om lokalplanpligt for så vidt angår nedrivninger normalt ikke giver anledning til særlige problemer.

Jeg skal ikke tage stilling til her, om bestemmelserne om lokalplanpligt i kommuneplanlovens § 16, stk. 3, er til hinder for nedrivning af de bygninger, der nævnes i spørgsmålet. Det er kommunalbestyrelsen, der tager stilling til, om der er lokalplanpligt, men afgørelsen kan påklages til planstyrelsen, og det er ikke sket.

Min konklusion må derfor på det foreliggende grundlag være, at der ikke er konstateret sådanne uheldige virkninger af bestemmelsen om lokalplanpligt i forbindelse med nedrivning, at der er grund til et særligt lovgivningsinitiativ herom.

Preben Steen Nielsen (S):

Spørgsmålet drejer sig ikke så meget – idet jeg i øvrigt takker for det uddybende svar – om i øvrigt anvendelige bygningers eventuelle nedrivning, men om i øvrigt uanvendelige bygningers mulige nedrivning, og baggrunden for spørgsmålet skal jo ses ikke alene i lyset af kommuneplanlovens § 16, stk. 3, men også i lyset af den måde, hvorpå planlovene som helhed administreres, også i sammenhæng med anden lovgivning.

Det, der er u hensigtsmæssigt, er jo dybest set, at gamle, faldefærdige rønner, som alle er enige om bør nedrives, ikke kan nedrives, men er til fare og gene for forbipasserende på gade og vej, og problemet er jo dybest set også, at det hovedsagelig koncentrerer om forholdene i København, hvor man som følge af den særlige magistratsopdeling kan anvende kommuneplanlovens og andre loves